

VAN KAVEL TOT

droomhuis

Ervaringen van zelfbouwers Sandra van den Nieuwenhof

DE BOEKENMAKERS

HORST

JEU VAN HELDEN EN MARLIES SCHERES

'We wilden één keer ons eigen huis bouwen'

Jeu van Helden en Marlies Scheres hebben het huis van Marlies' vader zeer grondig en verrassend verbouwd. Alleen enkele buitenmuren zijn blijven staan. Ze hebben uitgesproken ideeën over wonen en Jeu doet heel veel zelf. Een nieuwe, strakke villa waarbij alles tot in detail klopt, is het resultaat.

LOGBOEK

JEU EN MARLIES

*Zo moet
het worden*

Zo was het vroeger

*De opbouw van de
tweede bekisting*

*Voor de eerste keer
voor het grote raam*

*Het grote raam
wordt geplaatst*

Op het moment van het interview bivakkeren ze nog in een tijdelijke woning achter het huis. Het huis is bijna af. De oorspronkelijke bungalow uit de jaren zestig is niet meer herkenbaar. Een zeer royale woon-werkruimte ligt ruim boven het maaiveld. Een groot raam aan de voorkant trekt onmiddellijk de aandacht. De kozijnen vormen een spannend lijnenspel. Het is een mooi statement, een idee van de architect, uitgevoerd door Jeu: 'Ik heb er een mooie houtsoort voor uitgekozen. De glazetter heeft het perfect afgemaakt.' **De schuine lijnen van het raam komen vaker terug in het ontwerp, bijvoorbeeld bij de carport. Binnen geven de hogere ligging en het riante uitzicht een enorm gevoel van ruimte.**

'De cirkel is voor ons op deze plek helemaal rond. Marlies' ouders zijn in de jaren zestig hiernaartoe gekomen. Haar vader was een van de grondleggers van de pluimveevakschool waarvan de gebouwen hierachter nog liggen. Marlies werkt als adjunct-directeur bij het CITA-

VERDE College, een groenschool. In de gebouwen van de oude pluimveevakschool zit nu een vestiging van CITAVERDE. En mijn moeder is geboren in deze straat. De oude boerderij staat er nog. Dat beseften we pas toen we serieus met dit huis bezig waren,' licht Jeu toe. Hij is van huis uit grafisch ontwerper. 'Ik ben ondertussen ook meubels gaan maken. Ik ben altijd bezig met kleuren, vormen en materialen. Een dag niets moois gemaakt, is een dag niet geleefd.'

Ze hadden al een mooi huis met veel grond erbij in Sevenum, dat in de buurt van Horst ligt, maar ze wilden graag een moderne woning. **Marlies: 'We wilden één keer ons eigen huis bouwen, precies zoals wij willen wonen.'** Jeu: 'In Sevenum startte een aantal jaren geleden een welstands vrij project in een kleine wijk. Daar hebben we ons voor ingeschreven en we werden ingeloot. Er ging een hele ronde aan vooraf met inspraak over de wijk en het groen. We dachten dat daar iets moois ging gebeuren, daar wilden we wel aan

MOOISTE MOMENT

'Het plaatsen van de staalconstructie. Het nieuwe huis kreeg duidelijk zijn vorm. Vrienden kwamen aanlopen met een fles champagne, die vervolgens aan diggelen ging tegen het beton.'

SLECHTSTE MOMENT

'Het verwijderen van de bekisting. Het betonwerk dat tevoorschijn kwam, viel zwaar tegen.'

TIP 'Er zijn veel momenten waarop je beslissingen moet nemen. Je krijgt veel adviezen en dat maakt het heel lastig. Volg op die momenten meer je eigen gevoel dan je ratio. Bij twijfel niet oversteken.'

meedoen. Maar naarmate de vergaderingen vorderden, bleek dat het helemaal niet zo bijzonder werd. Mensen hadden zich ingeschreven omdat ze een kavel wilden en bijna iedereen wilde gewoon een traditionele woning.' **Marlies: 'Geef mensen de vrijheid en ze kruipen terug in hun schulp. Mensen zijn bang voor het nieuwe.** Er zat vanuit de gemeente een goede intentie achter, maar die kreeg het vervolgens niet op die manier van de grond.' Halverwege besloten ze ermee te kapen.

Het was niet de juiste plek voor hen om hun droomhuis te bouwen. Toen Marlies' vader ernstig ziek werd en later overleed, kwam zijn huis in Horst in beeld. Ze namen zich voor dat huis te kopen als ze daar konden bouwen wat ze wilden bouwen. Marlies: 'Na het overlijden van mijn vader spraken we met mijn broer en zus af dat we de tijd kregen om te onderzoeken of we op deze plek konden maken wat we wilden. Ondertussen konden we op ons gemak alles opruimen en afscheid nemen van ons ouderlijk huis.'

Stap 2: ontwerpen

Ze gingen op zoek naar een architect. De eerste architect die ze uitnodigden, vond het zo'n interessante opdracht dat hij gratis een schets wilde maken. Jeu: 'We wilden denken vanuit het idee hoe je in zo'n huis woont. Je moet een huis van binnenuit ontwerpen. De meeste mensen denken vanuit de buitenkant van een huis. Wij wilden één grote ruimte en de functies wonen en werken dicht bij elkaar brengen. Daarnaast was de verbinding van binnen met buiten een belangrijk uitgangspunt. Een grote carport voor de auto stond ook op onze wensenlijst, net als een open haard. De architect kreeg veel vrijheid om onze wensen vorm te geven. **Ik had zelf wel een paar schetsjes gemaakt om te laten zien welke kant het op moest gaan.**' De tweede architect wilde eveneens een gratis schets maken. De derde architect wilde dat niet, die viel om die reden af. Op zich was een gratis ontwerp niet hun insteek, maar omdat al twee architecten dat wel aangeboden hadden, zochten ze verder. Ze vonden nog

'Ik had zelf wel een paar schetsjes gemaakt om te laten zien welke kant het op moest gaan'

A black dog is captured in motion, running across a wooden floor in a modern interior. The dog is positioned in the lower right quadrant of the frame, moving towards the left. The floor is made of dark wood planks. To the right, a large window with a black frame looks out onto a balcony with a railing and some outdoor furniture. The background shows a white wall with a rectangular opening, and a blue chair is visible in the distance. The lighting is bright and natural, suggesting daytime.

'Het is een proces geweest
van vallen en opstaan.'

iemand die een ontwerp wilde maken. Toen hadden ze de luxe van drie ontwerpen. Jeu: 'Van het eerste ontwerp waren we heel erg gecharmeerd, maar het tweede, van architect Loek Stijnen, was nog beter. De derde architect had eigenlijk niet goed naar onze opdracht geluisterd. We wilden bijvoorbeeld geen logeerkamer of extra slaapkamers en die had hij wel getekend. Het tweede ontwerp is het geworden. Vrienden en familie hebben we ook de schetsen getoond en iedereen was het eens met onze keuze.'

Marlies: 'We zijn nog voordat we het huis kochten met de architect naar de gemeente gegaan. We hadden gehoord dat je in Horst moeilijk wat apart mocht bouwen. We wilden aftasten of we dit ontwerp konden realiseren, anders zouden we van onze plannen afzien. We kregen een afspraak met de bouwmeester van de gemeente. Die was heel positief, hij vond het ontwerp geweldig. Na een kwartier stonden we, helemaal verbaasd, weer buiten. De ambtenaren gaven de indruk dat ze graag wilden dat er vaker voor wat spannendere architectuur werd gekozen.'

Stap 1: grond en woning kopen

Toen alles rond was in september 2007, kochten Jeu en Marlies haar zus en broer uit en ze werden zo eigenaar van de woning. Ze verkochten ook meteen hun huis in Sevenum. De bouwvergunning werd zonder problemen binnengehaald. Bij hun keuze voor een aannemer gingen Marlies en Jeu eveneens grondig te werk. In totaal benaderden ze zes aannemers en ze voerden er gesprekken mee. Uiteindelijk bleef er één over. Om verschillende redenen vielen de anderen allemaal af. Sommigen vonden de opdracht te ingewikkeld. Bij één aannemer werd de directeur ernstig ziek, waardoor dat bedrijf geen offerte kon uitbrengen. Een aannemer trok zich terug vanwege een andere grote opdracht. Ze hadden een goed gevoel bij degene die overbleef. Hij had ook gebouwd in een wijk in Venlo met moderne woningen. Dat sterkte hen in het idee dat hij een goede aannemer voor hen was. **Jeu: 'De pech was dat we met een prijs geconfronteerd werden waar we niets tegenover**

konden stellen. We wilden weten of het een reële prijs was. Onze architect adviseerde ons om een nacalculatie te laten maken bij een bouwkundig adviesbureau. Dit bureau heeft de hele offerte doorgeplozen en voorzien van kanttekeningen. Met die kennis zijn we om de tafel gaan zitten met de aannemer en uiteindelijk hebben we besloten met hem in

zee te gaan. We hebben toen de opdracht niet in een aanneemconstructie gegeven, maar onder regie. Dat hield in dat wij het hele project hebben ontleed en hebben afgesproken wat de aannemer zou doen en wat wij zelf wilden doen. Ik wilde bijvoorbeeld zelf de kozijnen en deuren maken. Ik let erg op details en werk heel nauwkeurig. Ook verwerk ik graag mijn

eigen ideeën. Ik had wel eens kozijnen en deuren bekeken die uit een timmerfabriek kwamen, maar die waren gewoon "om te janken". Ik vind het spannend om veel zelf te doen. Ik was al met meubels bezig en zo kon ik me verder ontwikkelen. Ik heb een werkplaats samen met Jos Poels, een collega die dertig jaar ervaring heeft in de meubel- en interieurbouw.

Met hem op de achtergrond kreeg ik vleugels. Bovendien is het interessant vanwege de kosten. De sloop hebben we ook zelf gedaan. Dat was een flinke klus, want slechts enkele buitenmuren zijn blijven staan. Daar kregen we een offerte voor van 17.000 euro. Dat geld wilde ik besparen. Ik heb een boorhamer gekocht, een paar containers neer laten zetten en ik ben aan de slag gegaan. Enkele vrienden hebben een paar zaterdagen meegeholpen en uiteindelijk was ik 1200 euro kwijt. **Ik heb anderhalve maand als een gek gewerkt, maar ik vond het ook wel lekker om te slopen.'**

Stap 3: bouwen

Marties en Jeu waren al vóór het slopen op het terrein gaan wonen in een tijdelijke huisvesting. De aannemer startte in april 2008 met het graafwerk voor de grote carport onder het huis. Er werden staalconstructies gemaakt in de oude bungalow en wat muren werden weggehaald. Vervolgens begon hij aan de

betonnen keerwanden die aan beide kanten van de carport liggen. Vanaf hier ging het mis. Jeu: 'Dit is fout gegaan. De vloer werd eerst gestort, dat ging nog goed. Maar toen ik de bekistingsplaten zag waar het beton voor de wanden in gestort zou worden, had ik al mijn twijfels. Ik vond die platen er niet uitzien. Dat heb ik al meteen aangegeven.' Marlies: 'We wilden zelf eerst prefabwanden, maar de aannemer had ons deze methode aangeraden omdat dat steviger en goedkoper was. Maar dan moet je wel mooie, gladde bekistingsplaten gebruiken, anders blijf je oneffenheden zien.' In het weekend voordat 's maandags het beton gestort zou worden, haalden ze er verschillende mensen bij. Na een crisisberaad hadden ze ook nog contact met de architect. Ze lieten de aannemer weten dat hij het beton voor maandag af kon bellen, omdat ze het niet eens waren met deze bekisting. Die maandag nodigden ze de aannemer en de onderaannemer van het betonwerk uit voor een gesprek. De onderaannemer werd al snel pissig. Hij begreep eigenlijk gewoon niet wat

Marlies en Jeu wilden. Zij wilden een mooie, strakke wand in zichtbeton. De onderaannemer brak de zaak af en ging weg. Jeu en Marlies gingen kijken naar betonwerk van een andere onderaannemer. Met deze onderaannemer maakten ze goede afspraken over wat ze wel en niet wilden, dachten ze. Jeu: 'Het leek goed te gaan. De platen zagen er goed uit. Het beton werd gestort en de bekisting ging eraf. **Alles wat we van tevoren besproken hadden en waarvan ons verzekerd was dat het geen probleem zou zijn, was fout gegaan!**' Er volgde een gesprek met de aannemer en de onderaannemer. Deze zouden naar oplossingen zoeken. Het gesprek daarover werd echter steeds vooruit geschoven. Toen het boekjaar afgesloten moest worden, kregen Jeu en Marlies van de aannemer opens een rekening die € 7.000,- hoger was dan de offerte. Dit bedrag ging er later na overleg weer af. Jeu: 'De oplossingen die aangedragen werden versterkten de fouten alleen maar, in plaats van dat ze opgelost werden. Nu zitten we nog steeds

met betonwerk dat niet naar onze zin is. Om met ruggensteun te werk te kunnen gaan, hebben we aan een adviesbureau gevraagd hoe zichtbeton eruit hoort te zien. In onze omgeving hoorden we namelijk opmerkingen als: 'Het ziet er toch eigenlijk best netjes uit?' Maar wij weten wat we willen en hoe het eruit kan zien. We vragen geen aparte dingen. De adviseur heeft het betonwerk gekeurd en

een vernietigend rapport geschreven. We hebben op basis daarvan voorgesteld een deel van het oorspronkelijke bedrag te betalen, maar niet alles. Daarna hebben we niets meer gehoord.' Marlies: 'We zijn nu zo ver klaar. De afwerking kunnen we zelf doen.'

'Achteraf denk ik dat de aannemer de hele opdracht niet goed heeft ingeschat.'

Terugkijken

Jeu: 'Het is een proces geweest van vallen en opstaan. Het begon allemaal met het betonwerk, maar daar zijn nog meer dingen bijgekomen die fout zijn gegaan. Door alle aanneemklussen apart af te spreken, ontstaat de kans op allerlei kleine conflicten. En die zijn er ook geweest. Op zijn zachtst gezegd is het een ramp geweest.'

Marlies: 'We hebben daardoor ook meer dingen zelf gedaan. Als alles vlot had gelopen, hadden we meer werk kunnen uitbesteden aan de aannemer. Maar op deze manier zou dat meer energie kosten dan dat het opleverde.'

Jeu: 'Van tevoren zag ik de aannemer ook als een soort adviseur met wie je kon overleggen als er problemen zouden ont-

staan. Vanaf het betonwerk had ik echter geen vertrouwen meer in hem.'

Marlies: 'De aannemer was bouwtechnisch gezien wel goed, maar hij communiceerde niet met zijn voorman wat wij samen bespraken. Dat leidde vaak tot het herhalen van afspraken. In plaats van dat wij zaken uit handen konden geven, moesten we steeds alles controleren en discussies aangaan. De voorman schreef bijvoorbeeld nooit iets op. Naderhand was het dan weer welles-nietes.'

Jeu: 'Achteraf denk ik dat de aannemer de hele opdracht niet goed heeft ingeschat en dat hij ons niet serieus genoeg heeft

genomen. We hebben van tevoren gezegd dat we heel precieze mensen zijn en hoge eisen aan onszelf en aan anderen stellen. Ik zat er de hele dag met mijn neus bovenop. Ik zag alles. We hebben veel werkluï over de vloer gehad. Er zit heel veel variatie in, zowel in vakmanschap als in omgang met klanten.' Marlies: 'Anderen vergelijken ons project wel met een wereldreis. Wat voor een ander een wereldreis is, is voor ons dit project.'

Jeu: 'Mensen vragen regelmatig: "Wanneer is het af?" Dat is kennelijk belangrijk, het moment dat het af is. Maar voor ons telt dat het wordt zoals wij willen, ook al duurt het dan wat langer.'

Jeu en Marlies hebben een blog bijgehouden over hun bouwproces: www.blog-56.blogspot.com. Geïnteresseerden kunnen hier volgen hoe het verder is gegaan met de afwerking en inrichting van hun huis.

www.blog-56.blogspot.com

